

RAAD VOOR GESCHILLEN

van de

Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X

en:

Y

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 Verweerder is als accountant verbonden aan [....., hierna: J Accountants, RvG].
- 2.2 Vanaf 1997 tot en met 2013 heeft verweerder in opdracht van eiser onder meer de aangifte inkomstenbelasting voor eiser verzorgd.
- 2.3 Ten behoeve van de werkzaamheden leverde eiser telkenjare de benodigde gegevens aan verweerder aan.
- 2.4 Over de betrokken jaren heeft eiser telkens aanslagen ontvangen, waarbij door de belastingdienst heffingsrente in rekening werd gebracht, welke door eiser is betaald.

- 2.5 Bij brief van 27 augustus 2014 heeft J Accountants naar aanleiding van een vraag van eiser, uitleg gegeven over de methode van berekenen van heffingsrente door de belastingdienst.
- 2.6 Bij brief van 24 juni 2016 heeft de gemachtigde van eiser verweerder aansprakelijk gehouden voor door eiser geleden schade op de grond dat verweerder jaarlijks de aangiften niet tijdig heeft verricht, terwijl eiser daarvoor wel de mogelijkheid bood. De gemachtigde stelde dat eiser door toedoen van verweerder onnodig extra kosten diende te maken, zijnde de te betalen heffingsrente. Verweerder is in die brief verzocht en voor zoveel nodig gesommeerd om een bedrag van € 2.430,45 binnen twee weken nadien te voldoen. Bij gebreke daarvan is aanspraak gemaakt op de wettelijke rente en op de buitengerechtelijke incassokosten, welke zijn berekend op € 411,13.
- 2.7 Bij e-mail van 13 september 2016 heeft de aansprakelijkheidsverzekeraar van verweerder aan de gemachtigde van eiser meegedeeld dat aansprakelijkheid werd afgewezen.
- 2.8 Bij e-mail van 8 november 2016 is de aansprakelijkheidsverzekeraar ingegaan op een e-mail van 14 oktober 2016 van de gemachtigde van eiser. De aansprakelijkheidsverzekeraar bleef bij het standpunt dat aansprakelijkheid van haar verzekerde niet is aangetoond.
- 2.9 Alle in deze uitspraak genoemde bedragen zijn exclusief BTW tenzij anders is vermeld.

3. VORDERING

- 3.1 Eiser wenst een bedrag van € 2.430,45 van J Accountants te ontvangen, aangezien deze kosten door haar toedoen zijn ontstaan.

4. VERWEER

- 4.1 Verweerder heeft zich gemotiveerd tegen de vorderingen verweerd op welk verweer de Raad hierna waar nodig zal ingaan.

5. BEOORDELING

- 5.1 Eiser heeft de vordering als volgt toegelicht. Eiser heeft J Accountants steeds de benodigde gegevens voor de aangifte voor 1 april aangeleverd. Door verweerder had kunnen worden voorkomen dat eiser heffingsrente diende te betalen. Eiser heeft J Accountants om opheldering gevraagd en bij het schrijven van 27 augustus 2014 heeft J Accountants aangegeven dat, indien de aanslag voor 1 juli wordt opgelegd, er geen heffingsrente wordt berekend en dat wel heffingsrente wordt berekend indien de aanslag na 1 juli wordt opgelegd. J Accountants heeft

jaarlijks de aangifte niet tijdig verricht, terwijl eiser daarvoor wel de mogelijkheid bood. Door toedoen van J Accountants heeft eiser onnodig extra kosten dienen te maken, zijnde de betaalde heffingsrente. Eiser verwijst naar een berekening die is overgelegd. Eiser heeft de betaling van heffingsrente pas later ontdekt, in het bijzonder nadat hij de aanslag over 2011 had ontvangen, waarbij hij € 1.344,- aan rente moest betalen.

Ter zitting heeft eiser een ontbrekend stuk correspondentie overgelegd, te weten de e-mail van 14 oktober 2016 van zijn gemachtigde aan de aansprakelijkheidsverzekeraar van verweerder. Daarin is, naar aanleiding van een beroep van laatstgenoemde op verjaring, namens eiser bevestigd dat hij in verband met het beroep op verjaring de bedragen over de jaren 2004 en 2005 zou laten vervallen. Op grond hiervan heeft eiser de totale schade berekend op € 2.076,-.

5.2 Verweerder heeft, zakelijk weergegeven, zijn verweer als volgt toegelicht.

Er is nooit een voorlopige aanslag aangevraagd, daar het inkomen van eiser in de betrokken periode louter bestond uit looninkomsten en de te betalen heffingsrente geen substantieel bedrag vertegenwoordigde ten opzichte van de totaal verschuldigde belasting.

De in de betrokken periode ontvangen rente op een spaarrekening over de later af te dragen belasting, tezamen met de extra te maken accountantskosten in verband met het aanvragen van een voorlopige aanslag, zouden nagenoeg in overeenstemming zijn met de betaalde heffingsrente over de periode tot en met 2010, die gemiddeld € 48,29 per jaar was.

Eiser heeft nooit een opmerking gemaakt over de verschuldigde heffingsrente.

In 2011 is de besloten vennootschap van eiser geliquideerd. Daardoor is eiser aan box 2-heffing een bedrag verschuldigd geworden van ongeveer € 29.000,-, hetgeen al in mei 2011 aan eiser is meegedeeld.

De gegevens voor de aangifte over 2011 waren compleet op 13 augustus 2012. Daarna heeft het, in verband met discussies met eiser over de aangifte, tot 7 maart 2013 geduurd alvorens deze kon worden ingediend. De aanslag is opgelegd op 9 augustus 2013. Aan belastingrente is € 1.344,- aan eiser in rekening gebracht.

De heffings- of belastingrente is tussen verweerder en eiser nooit ter sprake geweest.

5.3 De Raad heeft als volgt overwogen.

5.4 Over de jaren 2006 tot en met 2010 heeft eiser bedragen aan heffingsrente betaald variërend van € 30,- tot € 110,- per aanslag. Het door verweerder berekende gemiddelde van € 48,29 over de jaren 2004 tot en met 2010 is niet weersproken.

Nu eiser betaling heeft gevorderd bij wege van schadevergoeding wegens tekortkoming in de advisering van verweerder dient rekening te worden gehouden met factoren die de schade hebben beperkt. De Raad volgt verweerder in diens stelling dat eiser, indien de aangiften eerder waren gedaan, en daardoor de berekening van heffingsrente was voorkomen, de aansla-

gen ook eerder had moeten betalen, waardoor eiser minder lang de beschikking over zijn geld had gehad. Door de latere aangiften en aanslagen heeft eiser langer de beschikking over zijn geld gehad waardoor hij de rente daarvan heeft kunnen genieten. Deze redenering berust, zij het spiegelbeeldig, op de beginselen die aan de berekening van wettelijke rente ten grondslag liggen.

De Raad neemt verder in aanmerking dat in de betrokken jaren tot en met 2010 de marktrente voor spaargeld nagenoeg gelijk was aan de door de belastingdienst berekende heffingsrente. Het verschil tussen heffingsrente en marktrente varieerde in die jaren van -0,18% tot 1,35%.

Naar aanleiding van het verweer heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat over de jaren tot en met 2010 op het punt van de heffingsrente schade van relevante omvang is geleden.

- 5.5 Mutatis mutandis geldt het vorenstaande eveneens voor de heffingsrente die over de belastingjaren 2012 en 2013 is berekend. Het gaat om bedragen van respectievelijk € 99,-- en € 27,--. Ook voor deze jaren is niet aannemelijk gemaakt dat eiser per saldo schade van relevante omvang heeft geleden.
- 5.6 Voor zover de vordering betrekking heeft op de jaren tot en met 2010 en de jaren 2012 en 2013 zal deze worden afgewezen.
- 5.7 Wat de aanslag over het jaar 2011 en de daarbij berekende heffingsrente aangaat heeft de Raad als volgt overwogen.

Uit de stukken blijkt dat de aanslag is opgelegd op 9 augustus 2013. Na verrekening van reeds betaalde loonheffing diende eiser € 32.606,-- te betalen. In dat bedrag zit € 169,-- aan dividendbelasting en € 1.344,-- aan heffingsrente.

Vaststaat dat verweerder eiser niet heeft geïnformeerd over het risico van het verschuldigd worden van heffingsrente, bijvoorbeeld in het geval dat geen voorlopige aangifte zou worden gedaan.

Verweerder heeft aangevoerd dat, zoals hiervoor is vermeld, waar de formele inleverdatum 1 april 2012 was, de gegevens compleet waren op 13 augustus 2012. Eiser heeft dat niet bestreden. Indien verweerder toen, op basis van instemming van eiser, was overgegaan tot indiening van de aangifte, zou de aanslag, naar moet worden aangenomen, eind september 2012 zijn opgelegd. Volgens de toen geldende regeling zou eiser dan heffingsrente verschuldigd zijn geweest over de periode van januari tot en met september 2012. Gelet op de omstandigheid dat na het gereedkomen van de gegevens voor de aangifte de indiening tot 7 maart 2013 is vertraagd als gevolg van discussies met eiser, omdat eiser het met de aangifte niet eens was, oordeelt de Raad dat die vertraging niet aan verweerder kan worden toegere-

kend.

De schade die eiser over het tijdvak 1 januari 2012 tot en met september 2012 geleden heeft, begroot de Raad, gelet op het betrokken bedrag van € 31.262,--, het verschil tussen de toen geldende gemiddelde marktrente en het toen geldende tarief voor heffingsrente (zijnde dat verschil 0,81%), op € 190,--.

Dit nadeel had kunnen worden voorkomen indien verweerder had geadviseerd tot het doen van een voorlopige aangifte, waarmee een kostenbedrag van, in redelijkheid geschat, € 100,-- gemoed zou zijn geweest, welke kosten ten laste van eiser zouden zijn gekomen.

Een en ander in aanmerking nemende berekent de Raad dat de aan verweerder toe te rekenen schade van eiser per saldo € 90,-- beloopt. De vordering van eiser is in zoverre toewijsbaar. Voor het overige dient deze te worden afgewezen.

5.8 De Raad stelt de procedurekosten vast op € 210,-- en zal bepalen dat deze kosten ten laste van eiser komen als grotendeels in het ongelijk gestelde partij.

5.9 Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

- veroordeelt verweerder om aan eiser te betalen een bedrag van € 90,--, met bepaling dat dit bedrag dient te worden voldaan binnen 14 dagen na de verzending van deze beslissing;
- bepaalt dat de procedurekosten ten bedrage van € 210,-- ten laste van eiser komen en dat deze worden verrekend met het door eiser betaalde depot;
- wijst af het meer of anders gevorderde.
- verstaat dat het bepaalde in artikel 22 Verordening op de Raad voor Geschillen op deze beslissing van toepassing is.

Aldus gewezen door mr. H.J. Vetter, voorzitter, J.G.M. Boers-Schuttenbeld AA RB en A.P.M. Oostwegel AA/RA, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Rijpstra, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 6 juni 2017.

secretaris

voorzitter